

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En de wereld gaat voorbij, en hare begeerlijkheid; maar die den wil van God doet, blijft in der eeuwigheid.

1 JOH. 2 : 17.

No. 23.

1 December 1907.

12de Jaargang.

ANTWOORD AAN EEN PREDIKANT.

In den laatsten tijd verschenen verschillende artikelen in kerkelijke couranten in Nederland, over de leer, oprichting en geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Bedoelde artikelen waren vol onwaarheden, valsche beschuldigingen, verkeerde voorstellingen en domme gevolgtrekkingen. Wij vroegen beleefd gelegenheid om deze artikelen in die couranten te beantwoorden, wat ons echter geweigerd en soms zelfs kwalijk genomen werd.

Wij kunnen niet beter doen, dan een antwoord van Apostel C. W. Penrose te laten volgen, daar het vele punten van denzelfden aard behandelt. Dit antwoord was gericht aan een predikant in Liverpool, die, toornig zijnde omdat eenige van zijn volgelingen zich bij de Mormonen hadden aangesloten, een beleedigende lezing had gehouden en die in de courant zijner kerk laten opnemen.

295 Edge Lane Liverpool,
8 November 1907.

Rev. Daniel H. C. Bartlett,
39 Falkner Square, Liverpool.

Eerwaarde Heer.

Een exemplaar van uw kerkelijke courant is mij gezonden en daarin staat een redevoering door u tot uw gemeente gehouden, als inleiding tot een zeer bitteren, misleidenden aanval tegen de Mormonen, of Heilige der laatste Dagen. Het toont zulk een groot gebrek aan goede inlichtingen en zooveel onwaarheden aangaande het onderwerp, dat ik, als een dienaar in de Kerk van Jezus Christus, het mijn plicht acht, deze mededeeling tot u te richten.

Ik merk op, dat waar u tracht aan te toonen, dat de gods-

dienst van de Heiligen der laatste Dagen valsch is, en zij een ander Evangelie prediken, als dat door de Apostel Paulus gepredikt is, gij dezelfde richting volgt als personen van uw kleur doen in het maken van gelijksoortige aanvallen. Zij toonen niet aan waar het verschil is, maar herhalen oude en ongegronde verhalen omtrent den oorsprong van het boek van Mormon, het leven van Joseph Smith en het karakter zijner ouders. En zelfs in dat soort van argumenten(?) geeft gij niets van uw eigen wetenschap, maar verzamelt slechts van het afval van ouderwetsche geruchten en overblijfsels van beschimpingen zonder grondslag, zulke stukken van laster als voor uw doel passen, hetwelk schijnt te zijn een werpen van verwijtingen en schande op personen, en zoodoende de levenden en de dooden te lasteren, en niet om dwalingen aan het licht te brengen. Als het u te doen was geweest om de waarheid met betrekking tot deze kwade geruchten, dan had u die gemakkelijk kunnen vinden in de verschillende wederleggingen, welke gedurende de laatste zeventig jaren gepubliceerd zijn. Niet één van de lasterlijke verhalen, welke gij met zooveel smaak herhaald, is onbeantwoord gebleven, maar het onware daarvan is volkomen aangetoond geworden in publieke geschriften.

Gij zijt heel ver met den tijd ten achter. Of dit onkunde of uw eigen verlangen is, laat ik aan uw geweten over. Als een voorbeeld verwijs ik u naar de Salomon Spaulding geschiedenis, die zoo volkomen aan stukken gescheurd is, door de duidelijkste bewijzen die de onwaarheid van die geschiedenis aantoonen, dat het nu door tegenstanders van het Mormonisme, die met den tijd op de hoogte zijn, als iets dat nu in het vagevuur van doode verdichtselen is geworpen, en zelf door die predikers die met de feiten bekend zijn. Het is vele jaren geleden bewezen, dat Sidney Rigdon, die volgens verbeelding en sommige opgemaakte beweringen verondersteld werd, een handschrift door Salomon Spaulding geschreven verkregen te hebben, en dit met behulp van Joseph Smith omwerkte en het als een oud verslag, het boek van Mormon genaamd, het publiek bedriegelijk aanbod, nimmer gemeenschap gehad heeft met personen, waarvan gezegd werd, dat zij in het bezit waren geweest van het handschrift. Het is bewezen, dat Joseph Smith niet eer Sidney Rigdon zag of iets van hem wist of Sidney Rigdon van Joseph Smith, dan omtrent zes maanden nadat het boek van Mormon was vertaald, gedrukt en uitgegeven, toen het hem door een ouderling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd getoond. Rigdon heeft nooit iets te doen gehad met de drukkerij waar over u spreekt en toen Joseph Smith de openbaringen ontving over het herstelde Evangelie, was hij in het dorp Manchester, in de staat New-York, en Sidney

Rigdon was honderde mijlen daar van verwijderd in den staat Pennsylvanie, in een tijd dat er geen spoorwegen of andere mid-delen van openbaar vervoer, van het eene onbekende plaatsje naar het andere was. Dit alles, zooals ik gezegd heb, is reeds boven allen twijfel bewezen en aan de wereld bekend gemaakt.

Maar aan dit verhaal, dat u met zooveel genot hebt overge-nomen is het stilzwijgen opgelegd door de ontdekking van het Spaulding handschrift, en gelukkig gevonden werd door iemand die op geene wijze met de Heiligen der laatste Dagen of Mormonen, als u die naam beter schijnt, verbonden is, en die toen hij een bezoek bracht aan L. L. Rice te Honolulu, te weten kwam, dat deze in het bezit was van het handschrift door Salomon Spaulding geschreven. Deze persoon was James H. Fairchild, President van het Oberlin College, Ohio. Hij heeft het publiek een verslag gegeven van zijn ontdekkingen, in het Januari-nummer 1885, van de „Bibliotheca Sacra”, te Oberlin uitgegeven. Het is als volgt:

„De theorie, dat het Boek van Mormon zijn oorsprong had in de overlevering van de Spaulding geschiedenis, moet opgegeven worden. Dat handschrift is ongetwijfeld in het bezit van den Heer L. L. Rice te Honolulu, Hawayan eilanden, voorheen een uitgever te Ohio, van geschriften tegen de slavernij en voor vele jaren staatsdrukker te Kolumbus.

Gedurende een vroeger bezoek bij den Heer Rice stelde ik hem voor dat het best mogelijk was, dat hij in het bezit zou zijn van oude documenten tegen de slavernij en welke misschien van veel waarde konden zijn voor de alreeds rijke verzameling van de bibliotheek van het Oberlin College. Tengevolge van dit voorstel begon de Heer Rice zijn oude papieren en geschriften te doorzoeken. Ten laatste vond hij een oud en verschoten handschrift van ongeveer 175 bladzijden en van klein formaat. Het bleek een geschiedenis te bevatten van de verhuizingen en gevechten der oud Indiaansche stammen, die in de provincie woonden, die nu tot de Staten van New-York, Ohio en Kentucky behoort. Op de laatste bladzijde van dit handschrift bevindt zich eene verklaring of getuigschrift en verschillende handteekeningen geven de namen van personen, bij den ondergeteekende bekend, die hem verzekerd hebben, dat, volgens hunne persoonlijke kennis, dit handschrift het geschrift van Salomon Spaulding is.

De Heer Rice kon zich niet herinneren hoe en wanneer dit handschrift in zijn bezit gekomen is. Het was gewikkeld in een stuk grof pakpapier, waarop, met het handschrift van den Heer Rice geschreven stond: A Manuscript Story.

Er schijnt geen rede te zijn om te twijfelen, dat dit het lang verloren geschrift is. De Heer Rice, ik en anderen vergeleken dit

handschrift met het Boek van Mormon en konden geen overeenstemming vinden tusschen deze twee geschriften, noch in het geheel, noch in bijzonderheden. Er schijnt zelfs geen naam, noch voorval hetzelfde te zijn in deze twee geschriften. De plechtige stijl in het Boek van Mormon, in navolging van den Bijbel, komt niet in het handschrift voor. De eenige gelijkenis is het feit, dat beiden voorgeven de geschiedenis der verloren stammen te zijn.

Een andere verklaring aangaande den oorsprong van het Boek van Mormon moet gevonden worden, als er eene verklaring verlangd wordt."

JAMES H. FAIRCHILD.

Sedert dit was gepubliceerd heeft de Heer Rice opgespoord op welke manier het handschrift in zijn bezit is gekomen. Omtrent 1839 of 1840 kocht hij de drukkerij van den Heer Howe, die een boek had uitgegeven genaamd „Mormonism Unveiled". Hij had het handschrift ontvangen van D. Philastus Hurlburt, die het van Mrs. Davidson de weduwe van Spaulding had gestolen, zooals door u is aangehaald in uwe herhaling van het oude, versleten verhaal. Op het handschrift was de volgende verklaring geschreven:

„De geschriften van Salomon Spaulding, bevestigd door Aaron Wright, Oliver Smith en anderen. De getuigenissen van genoemde heeren zijn nu in mijn bezit.

D. P. HURLBURT.

Dit maakt de verbinding tusschen de voorvallen hierboven vermeld, van den tijd toen het handschrift was gestolen van de weduwe van Spaulding tot den tijd, dat het gevonden werd in het bezit van den Heer Rice, die het naar Oberlin zond om in de bibliotheek aldaar geplaatst te worden. Het is overgeschreven en uitgegeven door verschillende personen en een exemplaar werd ons ter hand gesteld toen u een gesprek had, en dat door u debat genoemd werd, met twee van onze ouderlingen, in de tegenwoordigheid van omtrent twintig personen. Ik kan hieraan toevoegen dat van alle aanwezigen, slechts vier personen, dat zijn: gij zelf, uwe vrouw, de hulppredikant en Zondagsschoolonderwijzer, van meening waren dat gij iets bewezen had, uitgenomen de verhalen van dezelfde samenhoping van beschimpingen, welke u in het openbaar hebt herhaald en laten publiceeren, terwijl gij wist, dat een gedeelte daarvan ten minste onwaar was. Daar de wederlegging van Professor Fairchild omtrent uw vreeselijk verhaal reeds twee en twintig jaren geleden gepubliceerd is en sedert dien tijd vaak aangehaald en vermeld, zoo staat gij in het licht van iemand, die geheel onbekend is met hetgeen hij bespreekt, of die een tastbare leugen gebruikt, om een godsdienst aan te vallen, waarvan gij in het

geheel niets weet, en dat wel uit haat omdat eenige leden uwer kerk, dien godsdienst hebben aangenomen. Door hen aan te vallen zult gij niet meer invloed verkrijgen bij denkende menschen, dan met uw letterdieverij van vuile verhalen omtrent den Profeet Joseph Smith en door als een kluchtspel de openbaringen van den Heere Jezus Christus te behandelen, welke aan hem in de negentiende eeuw gegeven zijn. Al de onzin dien gij op de Spaulding geschiedenis gebouwd hebt, valt tegen den grond door de ontrafeling van dit oude en domme voortbrengsel uwer verbeelding.

Zijt gij niet beschaamd om dat vervallen maaksel te gebruiken, bloest gij niet als gij de verminkte, uit het verband gerukte stukken aanschouwt, die u gepubliceerd hebt, aangaande het verslag door Joseph Smith gegeven van zijn eerste visioen van den Heere en van de openbaring van het celestiale huwelijk? Het bestaat uit zinnen hier en daar uitgenomen en samen verbonden om ze als onredelijk zijnde, voor te stellen; en gij hebt die aan het publiek voorgesteld, als één geheel zijnde en hebt met opzet uitgelaten wat het ware gedeelte van het getuigenis is, die daar in staat, opdat uw lezers en hoorders bedrogen zouden worden. Dezelfde taktiek die gij gebruikt kan met hetzelfde gevolg op de Heilige Schrift toegepast worden. Bijvoorbeeld: „Judas . . . vertrok . . . en heengaande verworgde zichzelf . . . Ga gij en doet desgelijks . . . En wat gij doet, doe het haastig”. Hoe zou u dit voorkomen als een schriftelijk bewijs in het voordeel van zelfmoord? Gij neemt vers 1 van een openbaring over het eeuwig verbond des huwelijks, dan springt gij tot vers 4 en dan tot vers 32, 54, 56 en 62 en plaatst ze zoo alsof ze in verbinding staan met het onderwerp en het gebod, terwijl ze verschillende zaken en eischen zijn. Een gedeelte van die openbaring is in betrekking tot het eeuwig huwelijk tusschen een man en eene vrouw, het andere is in betrekking tot de vrouwen van Abraham, Jacob, Mozes, David en anderen met wien God heeft gesproken en het beginsel volgens hetwelk deze vrouwen hun gegeven waren. Het gebrek aan eerlijkheid in zoodanig een stuk van schijnbaar bedrog wordt niet opgemerkt door den gewonen hoorder of lezer, maar moet duidelijk voor u zijn als de samenstelling door u gedaan is. Ik kan u echter niet beschuldigen van iets uit uzelfen te doen, maar gij hebt het ongetwijfeld overgenomen, zooals gij de rest van uw wonderlijke aanval, waarmede gij het Mormonisme tot den dood wilt vervolgen, zooals gij hoogmoedig verklaart. Ik wil *niet* zeggen, dat uw wapen gelijk is met dat door Simson gebruikt toen hij de Filistijnen versloeg. (Richteren 15 : 16).

Het heerlijke visioen, waarin Joseph Smith, die toen tusschen veertien en vijftien jaren oud was, den Vader en den Zoon zag en

onderrichting van den laatst genoemde ontving, en andere openbaringen welke hij later ontving van den Heere, stelt gij voor als zijnde „zinsbegoochelingen ten gevolge van vallende ziekte”. Dit is ook een geleend voorwendsel, dat juist zoo dwaas is als leugenachtig. Joseph Smith was nooit onderhevig aan die ziekte, maar als man was hij een voorbeeld van lichamelijke kracht en gezondheid, een atleet van groote kracht en sterkte. Beschouwd gij het visioen van Stefanus den martelaar, toen hij Jezus Christus zag, zittende ter rechterhand Gods, als een zinsbegoocheling tengevolge van zoodanig een ziekte? Had Saul van Tarsus een vallende ziekte, toen hij den Zaligmaker zag en door het zien Zijner heerlijkheid blind werd? Hadden Mozes, Aäron, Nadab en Abihu en zeventig van de ouderlingen van Israël allen een vallende ziekte toen zij op den berg gingen en „zij zagen den God van Israël, en onder Zijne voeten als een werk van saffiersteenen”. (Deut. 24 : 9-11). Mogelijk denkt gij, dat er iets verkeerd met hen was, omdat zij dat Wezen zagen, Zijne handen en voeten, terwijl uw geloofsbelydenis verklaart dat Hij „zonder lichaam, lichaamsdeelen of hartstochten” is. Als hemelsche wezens zich honderde of duizende jaren geleden aan de menschen openbaarden, waarom kunnen menschen in deze eeuw niet op dezelfde manier bevoorrecht worden, zonder verdacht te worden van aan een vallende ziekte lijdende te zijn?

Ik zie, dat gij toestemt, dat gij uw aanval op de Mormonen of Heiligen der laatste Dagen hebt overgenomen van de geschriften van anderen, die wederom de een van den ander heeft nageschreven en dezelfde oude verhalen verteld hebben, die in het begin van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen opgemaakt waren. Gij noemt in het bijzonder „Rev. Edgar E. Folk”, die zooals u zegt goed bekend is met het „Mormonisme” en het boek schreef: „Het Mormoonsche Monster”, van wat door u genoemd wordt „persoonlijk onderzoek”. Ik weet hoeveel persoonlijk onderzoek de schrijver gedaan heeft, want ik was in Salt-Lake-City gedurende de twee of drie dagen dat hij daar geweest is, en weet dat hij dien tijd gebruikt heeft om al de beschimmelde brokken van laster te verzamelen die hij kon uit anti-mormoonsche bronnen, als lekkernijen voor zijn maaltijd van wangedrochten waarmede hij in de zuidelijke Staten geld verdient heeft. Daar ik toen Redacteur was van een courant, die aldaar werd uitgegeven, ontving ik van hem een bezoek en had een lang gesprek met hem en verklaarde vele van de leerstellingen van de Kerk en beantwoordde zijne vragen dienaangaande. Toen hij huiswaarts was gekeerd vervalschte hij opzettelijk vele mijner verklaringen, maar dit werd openbaar gemaakt in openbare geschriften en door Ben E. Rich, een zendeling in de

zuidelijke Staten. Hij is een goed voorbeeld van de rest uwer vertrouwbare bronnen. Ik heb opgemerkt, dat gij voorzichtig verbergt voor uwe hoorders en lezers de onbevooroordeelde getuigenissen, welke gepubliceerd zijn, van bekende reizigers, schrijvers, predikers, staatslieden en anderen, die Utah hebben bezocht en wier woorden niet in twijfel kunnen getrokken worden en als zeer betrouwbaar bekend zijn. Hunne bewijzen beantwoorden niet aan uw doel, deden zij wel?

Door eene vreemde manier van redeneering, spreekt gij van excommunicatie van Oliver Cowdery, David Whitmer en Martin Havris, de drie getuigen van het Boek van Mormon en van Sidney Rigdon, waarvan gij zegt, dat hij in verbinding stond met Joseph Smith in het voortbrengen van het Boek van Mormon, als een bewijs van het bedrog waardoor Joseph Smith dat wonderlijke verslag heeft voortgebracht. Gewone redeneerkunde brengt een verstandig mensch tot het besluit, dat dit een goed bewijs is, dat er zoodanige samenzwering niet bestond, want hoe durfde de profeet mannen buiten de Kerk te sluiten, die met hem deel hadden aan het „bedrog”? Maar als gewoonlijk hebt gij dit bewijs overgenomen van anderen, die zeggen: „dat zij alle drie deze getuigenissen als valsch verklaarden”, toen zij eenige jaren later het „Mormonisme” verlieten. Aldus moet gij tot een gevaarlijke en volkomen leugen de toevlucht nemen, om uw groote dwaling te steunen. Niet één hunner verloochende het „Mormonisme”, alhoewel zij voor verkeerde handelingen werden afgesneden. Niet één hunner heeft ooit zijne getuigenis weersproken, in het openbaar, in onderling gesprek, door woord of pen. Als zij het gedaan hebben, dan daag ik u en de geheele anti-mormoonsche wereld uit, die verloochening te toonen. Oliver Cowdery zocht wederom tot de Kerk terug te keeren, en dat kort voor zijn dood, met tranen van berouw en zijn verkeerde daden bekennde. Hij werd gedoopt toen de Kerk in de grootste moeilijkheden verkeerde, door benden uit de schoone stad Nauvoo verdreven zijnde. Martin Harris keerde terug toen de Kerk in de bergen was gevestigd en hij vroeg nederig om weder toegelaten te worden wat werd toegestaan. David Whitmer stierf buiten de Kerk, maar totdat hij stierf verklaarde hij de waarheid van zijn getuigenis, dat hij met de anderen den Engel van God zag de koperen platen overhandigende, waarvan het Boek van Mormon vertaald is, en hij de stem van God hoorde getuigenis van de waarheid gevende. Als u deze feiten niet weet, dan zijt gij niet bekwaam over het onderwerp te spreken of te schrijven. Als gij er niet van gehoord hebt, dan hebt u de zaak niet voldoende onderzocht, om uzelf het recht toe te kennen er over te spreken.

Een ander van uwe lasterlijke verhalen is in betrekking tot het droevige voorval te Mountain Meadows. Gij zegt, dat Brigham Young de eenige persoon was, die er werkelijk voor verantwoordelijk stond, maar dat hij alle pogingen ontkwam, om hem tot verantwoording te brengen. Gij toont weder gebrek aan voldoende inlichtingen. Het is duidelijk bewezen, dat Brigham Young geen medeplichtige was hetzij voor of na het voorval dat gij aanhaalt. Het had plaats omtrent drie honderd en vijftig mijlen van Salt Lake City waar hij woonde. De ééne Mormon, waarvan bewezen werd, dat hij met de Indianen deel had aan het droevig geval, was schuldig bevonden en veroordeeld door een jury van twaalf mannen, waarvan er tien Mormonen waren, en hij werd op de plaats ter dood gebracht, waar het had plaats gevonden. Uw verklaring, dat Brigham Young alle pogingen, om hem tot verantwoording te roepen, ontkwam, is slechts een lastering der dooden. Het is niet als waar en gij hebt geen bewijzen tot ondersteuning van uw schandelijke bewering: Waar hebt gij vernomen, dat ieder van de twaalf Apostelen £ 800 per jaar ontvangt? Het schijnt erg gemakkelijk voor u ondoordachte beweringen te maken, welke geen bewijzen ten grondslag hebben. Het schijnt, dat u ieder ijdel verhaal dat verteld is omtrent de Mormonen wilt verzwelgen en dan weder opgeeft om door de niet denkende menigte benuttigd te worden.

U moet eene andere fabel aanhalen, tot welke gij u gekeerd hebt, in vervulling van de profetie van Paulus aangaande de laatste dagen. Gij zegt, wij zijn niet bekwaam om aanhangers voor het Mormonisme in Amerika te verwerven, en daarom wordt er in de verschillende groote steden van Europa hard gewerkt tot dat doel. De waarheid is, dat er in Amerika meer zendelingen arbeidende zijn, dan in geheel Europa. Bekeerlingen worden steeds toegevoegd tot de Kerk in de verschillende Staten en worden iedere week vermeld in de verschillende aldaar uitgegeven couranten. Kunt gij eene waarheid vertellen, omtrent het volk en de instelling waartegen gij strijdende zijt, als gij zulke onverdedigbare gronden hebt? Waarom is het, dat gij u verheugt in zooveel vuilheid en schandelijkheid, gemeenheid en wellustigheid, en rolt het op onder uw tong als zoete brokjes en zendt ze dan voort, om den geest van het volk te vergiften? In waarheid is dit uw geval: uit de volheid van het hart spreekt de mond.

Om uwe boosaardigen aanval tot het uiterste te drijven, geeft gij een valsch verslag van den moord van Joseph en Hyrum Smith te Carthage, Illinois. Gij zegt, dat Joseph en zijn broeder in de gevangenis te Carthage gedaan zijn, op de aanklacht van verraad, en nochtans zegt gij, dat zijn misdaad was, een te vertrouwelijke verhouding met de vrouw van William Laws. Is verraad niet een

nieuwe naam voor dat soort van Misdaad? Gij gebruikt een groote hoeveelheid bijvoegelijke naamwoorden, om den indruk te geven, dat Joseph Smith schuldig was aan onzedelijkheid en een erg losbandig leven leidde, maar gij geeft geen bewijzen om uw beschuldigingen te ondersteunen, en schuilt weg achter het gezegde, dat welvoegelijkheid het publiceeren niet toelaat.

Nu, mijnheer Bartlett, de gewapende volkshoop die Joseph en Hyrum Smith heeft vermoord, heeft de daad niet verricht in den nacht zoals u zegt, maar de moordenaars, met hun gelaat zwart gemaakt om herkenning te voorkomen, deden hun vreeselijke daad op den dag, verklaarde: „De wet kan de Smith's niet raken, maar kruit en lood wel”. Gij zegt: „Had aan de eischen der wet voldaan kunnen worden dan had de naam van Joseph Smith aan het nageslacht overgegeven geworden, als de naam van den grootsten, zinnelijksten bedrieger, die de wereld ooit gezien heeft”. Als aan de eischen der wet had voldaan kunnen worden, dan was hij als onschuldig ontslagen geworden, zooals hij met iedere gelegenheid was, wanneer hij door de wet ter verantwoording werd geroepen en aan de eischen was voldaan geworden. Die personen die bekend waren met Joseph Smith en deelgenooten waren aan zijn vervolgingen en lijden, die hij voor de waarheid heeft ondergaan, hunne eigendommen offerende en alles wat lief en dierbaar was wanneer het noodig was, of daarvan beroofd door het gepeupel onder aanvoering van zoogenaamde predikanten, getuigen voor God en engelen, dat Joseph Smith een eerbaar, rechtvaardig en deugdzaam burger was en een profeet van den levenden God. Als gij den Zaligmaker volgens dezelfde bewijzen wilt beoordeelen, als gij aanneemt om Joseph Smith te veroordeelen, dan moet gij de Joden rechtvaardigen in hunne verwerping en kruisiging van Jezus van Nazareth, welke beschuldigd werd van alle soorten boosheden en tenslotte van verraad.

Ik getuig voor u, dat God de hemelen geopend heeft en Goddelijke openbaring hersteld, de ware Kerk weder op aarde opgericht heeft en ook het Evangelie, dat door Christus en Zijne Apostelen gepredikt was, maar door de menschen verdraaid is. De kerken die nu bestaan, en die van u inbegrepen, hebben geen gelijkenis met die welke in het Nieuwe Testament beschreven is, en de aanhaling die u doet van Paulus aangaande een ander Evangelie, heeft betrekking op u en alle anderen met wien gij in betrekking staat. Zijn voorspellingen omtrent den afval, die zou plaats hebben, wordt gezien in het moderne Christendom en is afgebeeld in de aanklacht tegen Rome, door uwe kerk tot haar geslingerd.

Gij spreekt over de duisterheid van den Roomschen godsdienst, welke over de wereld is gekomen, en maakt de nuttelooze poging,

het natuurlijke gevolg te ontwijken voor de kerk waarin gij een bedienaar zijt, door te spreken over den godsdienst van de oude Britten als genoemd door Origen 237 n. C. Maar ongelukkig voor uwe poging heeft uwe kerk in de „Leerrede over de gevaren van afgoderij” verklaard, dat „de leden en de geestelijkheid, mannen, vrouwen en kinderen, van alle eeuwen, sekten en afdeelingen van het Christendom, eenmaal geheel bedolven zijn geweest onder de grootste afgoderij (een vreeselijk iets om over te denken) en wel voor omtrent acht honderd jaren of langer”. Dat bedoelde ook de kerk van Engeland juist zoo goed als andere afdeelingen van het „geheele Christendom”, en dit plaatst u in een toestand, waarin u geen macht of gezag hebt, uitgenomen wat door de wet in dit land was vastgesteld geworden. Het was een gedeelte der Roomsche kerk, hare bisschoppen hadden hunne macht van Rome. Als Rome geen volmacht bezat, dan hadden zij geen macht; als Rome wel volmacht bezat, dan snijdt dit hem af. Er is geen ontkoming aan deze verlegenheid.

Als een gevolg van dezen algemeenen afval en gebrek aan goddelijke volmacht, moest God een nieuwe bedeeing openen, opdat de voorspellingen van voorheen vervuld zouden worden en den weg toebereid voor Hem Die komen zal en Wiens recht het is te regeeren. Gij kunt dit belachelijk maken en verwerpen als gij wilt, maar zoo waarachtig als er een God in den hemel is, is het waar. Gij plaatst uzelf in den toestand van de Farizeërs van ouds, die zelf het Koninkrijk der hemelen niet wilden ingaan en ook anderen verhinderden. Gij neemt slechts eene zijde van een zeer gewichtig vraagstuk en sluit uw oogen dicht voor de andere. En niet alleen is dit het geval, maar gij valt het aan met beschuldigingen en beledigingen en uit vrees, dat de leugens die gij aanhaalt weersproken zullen worden, vertelt gij de leden uwer kerk niet te luisteren naar een verdediging en zelfs niet een gedrukte voorstelling der waarheid te ontvangen, noch de dienst-knechten Gods toe te laten of met hen te spreken en „hen niet in hunne woningen te ontvangen en de traktaatjes te verbranden”. Is dit niet een belachelijke tentoonstelling van den Christelijken Geest? Is het in overeenstemming met de vermaning van Paulus: „Beproeft alle dingen, behoudt het goede”? Waarover zijt gij bevreesd? Is dat wat gij waarheid noemt zoo zwak, dat het niet tegenover, wat u dwaling acht, gesteld kan worden? Wees beschaamt, gij predikant van St. Nathaniël!

Gij spreekt van „eenige der voornaamste leerstellingen van het Mormonisme te behandelen”. Zult gij er mede handelen als gij deed met de geschiedenis! Ik beloof u, dat als gij het doet, gij niet die uitkomst zult hebben, die gij verwacht. Ik maak u nu

bekend, dat de door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, gewoonlijk „Mormonen” genoemd, erkende geschreven leer gevonden wordt, in de door de Kerk als wettelijk erkende boeken, den Bijbel, het Boek van Mormon, het Boek van de Leer en de Verbonden en de Parel van Grootte Waarde. Wij zijn steeds gereed om overal deze geschriften te verdedigen, maar zij moeten niet verminkt, verkeerd aangehaald en uit het verband gerukt worden, zooals gij met uw vroegere aanhalingen gedaan hebt, of anders zult gij tegenover uwe listigheid gesteld worden. Tenslotte wil ik uw aandacht vestigen op een gebod, waarmede gij bekend moet zijn. Het is: „Gij zult geene valsche getuigenis spreken tegen uwen naaste”.

CHARLES W. PENROSE.

P. S. Gij hebt de vrijheid dit in de „St. Nathaniel's Parish Magazine” te publiceeren.

C. W. P.

De toon van het voorgaande zou zachter geweest zijn als het gericht was tot iemand, die alhoewel verkeerd zijnde, geneigd was de waarheid te weten. Maar de predikant heeft zijn aanval in een geest van woede gedaan, met het oogmerk de voorwerpen van zijn toorn kwaad te doen, hen dreigende en vijandschap aanwakkerende tegenover onze zendingen en weigerende de „andere zijde” van het onderwerp te hooren. Daarom zijn wij hem openlijk aangevallen en denken dit te doen als verdere bescherming het noodzakelijk zal maken. Nochtans zijn wij bereid in den geest der vriendschap inlichtingen te geven aan een ieder oprecht zoeker naar licht.

C. W. P.

(*Millennial Star.*)

CORRESPONDENTIE.

Broeder Alex Nibley, de vorige President der zending, verzoekt ons, zijne groeten aan al de zendingen en heiligen over te brengen.

Uit een brief van Ouderling John P. Lillywhite, van Brigham City, Utah, vernemen wij, dat hij een bijzonder voorspoedige reis naar huis heeft gehad. Zijn familie stond hem aan het station op te wachten. Men kan zich eenigszins de gelukkige ontmoeting voorstellen. Br. Lillywhite meldt ons, dat hij zich evenzoo sterk gevoeld als ooit te voren en is den Heere zeer dankbaar voor zijne volkomen herstelling. Hij zendt zijne hartelijke groeten aan allen in deze zending.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: **SYLVESTER Q. CANNON.**

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

HET ROOKEN IS NADEELIG.

Rokers hebben verschillende argumenten om het goed te keuren, of beter gezegd, met praten goed te maken, want bewijzen kan men niets. Gewoonlijk zijn zij er aan verslaafd en rooken omdat zij er gewoon aan zijn. Zoals de dronkaard steeds hunkert naar drank en inwendig steeds een begeerte gevoelt om te drinken, zoo heeft de rooker hetzelfde gevoel en verlangen naar tabak.

Het is niet langer de mensch maar de tabak die heerscher is.

Men leert rooken omdat het de gewoonte der tijden is; omdat het gedaan en aangemoedigd wordt door vele voorname mannen. Als men soms zegt, dat rooken slecht voor de gezondheid is, dan is het antwoord gewoonlijk: „Vele dokters rooken, mijn geestelijke rookt of mijn vader gebruikte tabak en is erg oud geworden.”

Tabak is schadelijk voor een ieder, maar inzonderheid voor personen die nog niet volwassen zijn. Alle geneesheeren stemmen toe, dat een jongen die tabak gebruikt niet zoo groot en goed ontwikkelt wordt, als hij zonder tabak zou worden. Hij zal nooit die lichaamskracht en die helderheid van verstand hebben, welke zonder het gebruik van tabak zijn deel zouden zijn.

Dr. N. B. Delamater, specialist in hersen- en zenuwziekten, zegt: „Het gebruik van tabak, op welke manier ook, vóór de ouderdom van zestien jaar bereikt is, heeft een ontwijfelbare neiging het denkvermogen en de scherpzinnigheid te verzwakken; en de gebruiker van tabak wordt een wezen zonder eerzucht en heeft soms krankzinnigheid of onnoozelheid ten gevolge”.

„Van de twee en dertig jonge mannen in New York City, welke onlangs gekeurd werden om als Cadet te West Point te worden opgenomen, werden er slechts negen als lichamelijk gezond aangenomen. Bier, sigaretten, te veel vermaak en verborgen zonden, verwoesten de lichamelijke kracht van het mannelijke geslacht in onze steden”.

(Journal of the American Medical Association.)

Mr. Charles Burkley Hubbel, lid van den raad van onderwijs te New York zegt:

„Ik heb ondervonden, dat een jongen die rookt zedelijk en verstandelijk zwakker wordt, dan een die het niet doet. Ik heb waargenomen, dat jongens die in handelshuizen werken en rooken, vaak oneerlijk zijn en niet zooveel voorspoed hebben als jongens die niet rooken”.

W. D. Hyde D. D., President van het Bowdoin College zegt: „Het gebruik van tabak is schadelijk voor de gezondheid, voor het studeeren, en het karakter. Het verzwakt den wil, de macht om te handelen, het verstand en het gevoel. Groote rookers zijn gewoonlijk slechte studenten”.

Maria F. Stare, hoofdonderwijzeres van de High Street School, New London, Conn., heeft twintig jaar onderwijs gegeven en zegt: „Jongens die tabak gebruiken zijn erg zenuwachtig en onbekwaam het werk te doen, dat jongens van hun leeftijd kunnen verrichten. Waar de gewoonte werd opgegeven heb ik veel verbetering waargenomen, zoowel lichamelijk als verstandelijk”.

Mr. Bancroft van de Philips Academy zegt: „Tabak is het verderf voor onze scholen en Universiteiten en dit neemt steeds toe. Onderwijzers die eenigszins hunne aandacht gevestigd hebben op dit onderwerp, stemmen overeen dat jongens die tabak gebruiken slecht leeren en weinig zelfbeheersching hebben. De scherpzinnigheid van het verstand gaat er door verloren, het bederft de zeden en verdooft het zedelijk gevoel”.

(National Temperance Society.)

Wij zouden nog veel meer getuigenissen kunnen aanhalen en ook van rookers, die verklaren beter geworden te zijn, zoowel verstandelijk als lichamelijk, nadat zij ophielden tabak te gebruiken.

Als personen die tabak gebruiken er mede ophielden, dan zouden zij spoedig ondervinden, dat zij niet meer zoo zenuwachtig, opvliegend en rusteloos waren. De geest zou helderder en de wil sterker worden.

Het loont ruimschoots om het te beproeven.

AAN DE LEZERS VAN „DE STER.”

Wij verzoeken onze lezers beleefd maar dringend, gehoor te geven aan ons verzoek, in het laatste nummer van „de Ster” gedaan, om hunne verschuldigde abonnementsgelden zoo spoedig mogelijk in te zenden of aan onze agenten of de zendelingen te betalen.

Gij zult ons tevens zeer verplichten als gij ons wilt helpen nieuwe intekenaars te verkrijgen voor dit tijdschrift, opdat wij met het nieuwe jaar met eene grootere oplaag kunnen beginnen.

Wij verzoeken onze lezers, die „de Ster,” per post ontvangen, onze agenten, de zendelingen of de Redactie kennis te geven, als het adres voorkomende op den omslag niet overeenkomt met het tegenwoordig adres van den lezer. Vertraging in de bezorging zal dan voorkomen worden.

Wanneer u verhuist deel ons dan dadelijk uw nieuw adres mede.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Eene bijzondere bijeenkomst werd Zondagavond 17 November te Meppel gehouden in de zaal „Het Wapen van Meppel”. Benevens de aldaar arbeidende Ouderlingen, Geo. C. Mathews en L. C. Healy, waren Pres. Sylvester Q. Cannon, Conferentie-President, John K. Meibos, en Ouderling C. H. Spencer Jr. tegenwoordig. De zaal was vol, ongeveer 170 menschen waren aanwezig, maar uit vrees voor brand wilde de politie niet meer belangstellenden binnen laten. Goede aandacht werd betoond voor bijna twee uren.

De Zendingen te Zwolle werkzaam, Ouderlingen J. D. Hoggan en Chas. H. Hyde, hielden eene buitengewone samenkomst, Zondagavond, 10 November, in de zaal van Eelen. Broeders B. Tiemersma van Leeuwarden en Albertus Rond van Amsterdam waren ook tegenwoordig. Een 50-tal vreemdelingen bezocht de vergadering, en toonde veel belangstelling in de boodschap der zaligheid.

Den 15den November werd wederom eene buitengewone vergadering gehouden in de zaal, „Ons Huis”, te Zwaagwesteinde in Friesland, alwaar Pres. Sylvester Q. Cannon, Conferentie-President, John K. Meibos, Br. B. Tiemersma uit Leeuwarden, en Ouderlingen W. F. Hicken en J. H. Govers, die aldaar werkzaam zijn, benevens andere broeders en zusters, aanwezig waren. De zaal was stampvol, meer dan 220 vreemdelingen tegenwoordig zijnde, en voortreffelijke aandacht werd gegeven. Tengevolge van de waarschuwingen der predikanten in dat dorp tegen de „Mormonen”, scheen er nog meer belangstelling te zijn onder dat volk, om onze boodschap te hooren dan in de vorige vergadering. De Zendingen aldaar hebben vele adressen van belangstellenden.

Ouderlingen Chas. S. Hyde en Edward E. Mitchell zijn naar de stad *Kampen* gezonden om aldaar te arbeiden. Hun adres is: *1ste Ebbingestraat 31*. Allen die familie of vrienden in die plaats hebben, worden uitgenoodigd de adressen aan die zendingen te zenden.

Wij hebben het genoeg te melden, het ontvangen van nieuwe intekenaren, door de welwillende pogingen der volgende Broederen: Ouderlingen G. Slot 2; J. N. Lybbert 1; F. Tadge 4; J. Govers 1.

Zendingen kunnen, ter verspreiding, van dit nummer van „*De Ster*” nog enkele exemplaren bekomen tegen den gewonen prijs.

VIER RATTEN.

Een werkman verhaalde op zekeren morgen zijne vrouw een droom, dien hij gedurende den nacht gedroomd had. Hij droomde, dat hij vier ratten zag, welke naar hem toe kwamen. De eerste rat was erg vet. Deze werd gevolgd door twee magere ratten. De laatste rat was blind. De droomer was in groote verlegenheid, niet wetende, welk kwaad hem zou overkomen, want het is algemeen aangenomen, dat het droomen van ratten een slecht teeken is. Hij vroeg zijne vrouw om raad, maar dit arme schepsel kon hem niet helpen. Zijn zoon, die den droom had hooren vertellen, gaf vrijwillig een uitlegging. „De vette rat”, zeide hij, „is de herbergier, die zoo dikwijls door u bezocht wordt; de twee magere ratten zijn moeder en ik en de blinde rat, zijt gij, vader”.

Deze jongen was een moderne Jozef in het uitleggen van droomen.

Uit het Engelsch.

AANGEKOMEN.

De volgende Ouderlingen zijn in Rotterdam in goeden welstand aangekomen en aangewezen in de volgende arbeidsvelden te werken:

17 November. — Izabrand Sander, van Ogden, Utah en Paul Zijsling van Salt Lake City, naar de Groninger Conferentie.

Ben Barten, van Wilson, nabij Ogden, naar Nijmegen in de Arnhemsche Conferentie.

19 November. — James H. Walker van Coalville, Utah, naar de Arnhemsche Conferentie.

John C. Kidd van Upton, Utah, naar de Amsterdamsche Conferentie.

ONTSLAGEN.

16 November. — Ouderling Stephen D. Markham is eervol van zijne werkzaamheden in de Amsterdamsche Conferentie ontslagen, en verwacht met het stoomschip „Dominion” den 21sten van Liverpool af te varen. Hij is 7 Mei, 1905 te Rotterdam aangekomen, en aangewezen aldaar te arbeiden; den 12den September daarna werd hij verplaatst naar de Arnhemsche Conferentie, alwaar hij in Nijmegen, Apeldoorn en Arnhem heeft gearbeid: en den 1en Juli, 1907 naar Haarlem.

VERPLAATST.

Ouderling C. H. Spencer Jr. van Groningen naar Nijmegen alwaar hij de leiding zal hebben.

Ouderling Jas H. Pitt van Nijmegen naar Leeuwarden.

Ouderling S. R. Newton van Nijmegen naar Groningen.

Ouderling J. H. Govers van Leeuwarden naar Schiedam in de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling E. E. Mitchell van Den Haag naar de Arnhemsche Conferentie.

DE DAG VAN MORGEN.

De dag van morgen kwam nog nooit;
Wie dus op hem zijn zorgen gooit
En 't heden smaakt, doet wijs en goed,
Mits hij 't vooral niet zorgloos doet.

De dag van morgen kwam nog nooit;
Wie dus dien dag te heerlijk tooit
En slechts van hem zijn heil verwacht,
Heeft wis zijn leven niet doordacht.

De dag van morgen kwam nog nooit;
Dus heden 't goede zaad gestrooid,
Volvoer terstond een goed besluit,
Stel 't kwaad doen slechts tot morgen uit.

H. SCHILPEROORT.

I N H O U D :

Antwoord aan een Predikant	Blz. 377	Vier Ratten	Blz. 391
Correspondentie	" 387	Aangekomen	" 391
Het rooken is nadeelig	" 388	Ontslagen	" 391
Aan de lezers van „De Ster”	" 389	Verplaatst	" 392
In ons eigen Zendingsveld	" 390	De dag van morgen	" 393

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.